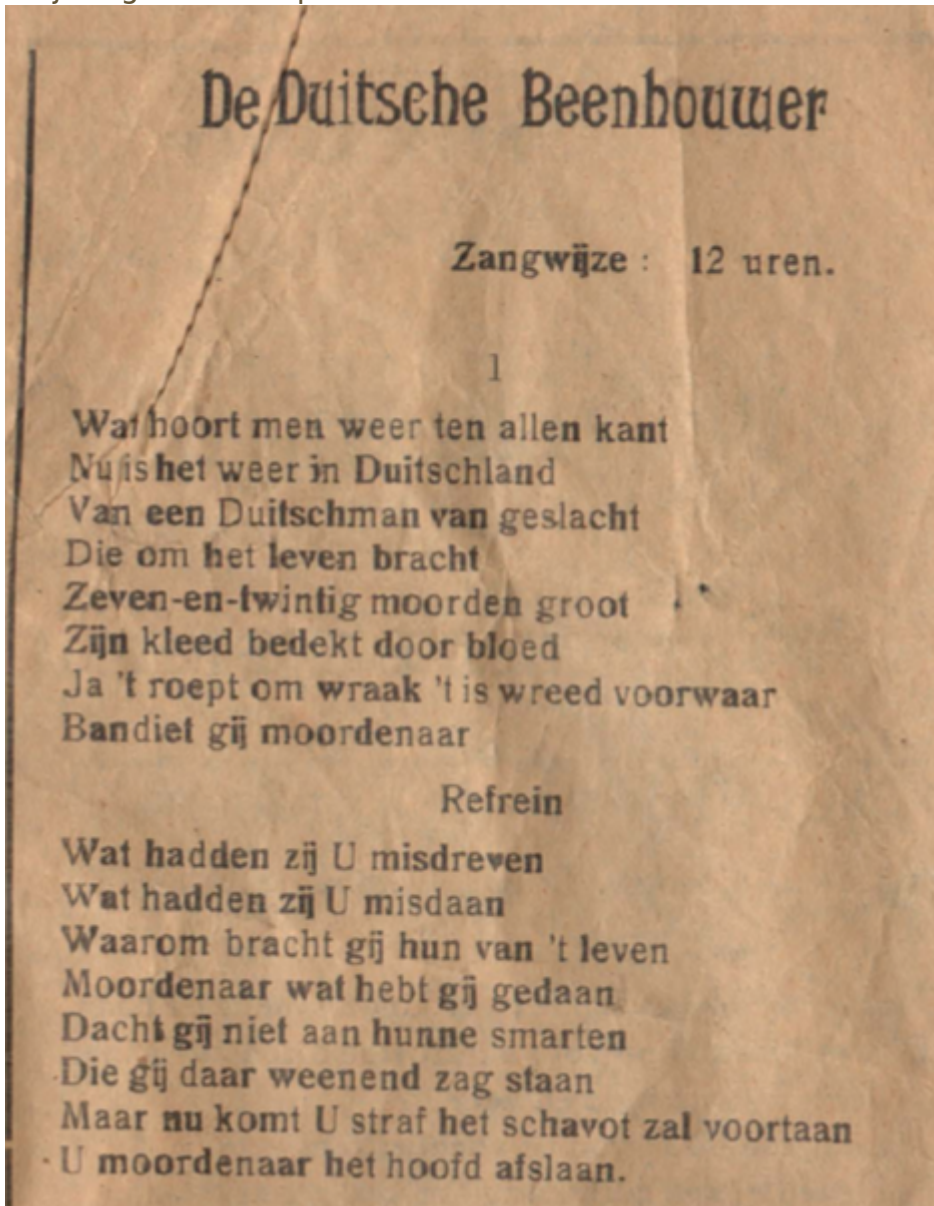

Op het liedblad "Nieuwe uitgave van DE VLAAMSCHE VOLKSZANGERS door CESARINE DE SMET en Eduard BAERT" vonden we dit luguber verhaal dat zich 96 jaar geleden afspeelde :

We slaan de waarschuwing van Césarine De Smet in de wind – het liedblad dateert van omstreeks 1924 en we kunnen de toelating niet meer vragen – en buigen ons nog eens over een rasecht moordlied.

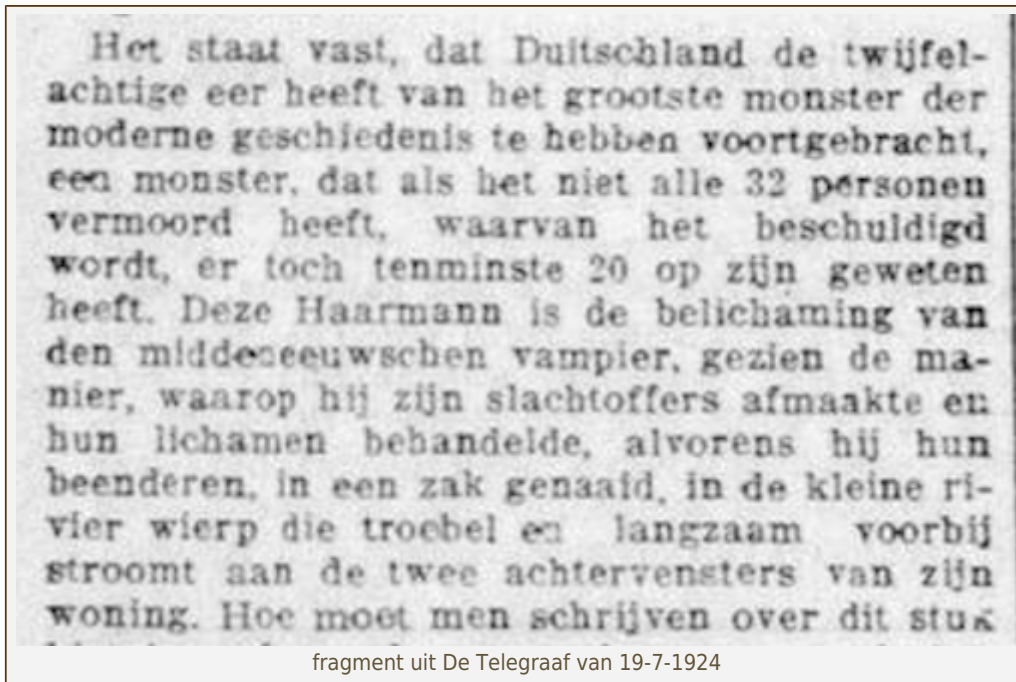

Het klinkt allemaal heel gruwelijk maar naam en plaats worden niet genoemd, dus moeten we een beetje gissen naar de ware toedracht van het verhaal, althans: volgens de gazetten van toen.

We vonden in De Telegraaf van 19 juli 1924 commentaar over "**Het geval Haarmann**", bijgenaamd "*de vampier van Hannover*", waarbij de politie van Hannover zou geblunderd hebben. Zij geloofden inderdaad niets van de vele klachten die plaatselijke burgers over deze man indienden want "vampiers bestaan niet."

De man werd er van beticht dat hij "een onbegrensd aantal jonge lieden, die in een vreemde stad voor een nacht onderdak zochten, op afschuwelijke wijze om het leven bracht, hun kledingstukken verkocht en hun lichamen gedeeltelijk met ander vleesch vermengd in den handel had gebracht". Hij was echter bij de politie bekend als waardevol medewerker bij het oplossen van kleine misdrijven en die hadden niets gemerkt van zijn eigen misdadig gedrag. Dat kwam eerder toevallig aan het licht toen hij, zich uitgevende voor een politiebeambte, een 15-jarige jongen wou laten arresteren en zo op het politiebureau terecht kwam, terwijl een ongeruste moeder daar juist had aangegeven dat haar zoon spoorloos verdwenen was sinds hij een bezoekje had gebracht aan Haarmann. Een huiszoeking deed hem vervolgens de das om.

Verscheidene politiefunctionarissen moesten naar aanleiding van dit misplaatst vertrouwen in Haarmann ontslag nemen. Als verontschuldiging riepen zij in dat alles “menselijk te verklaren” was gezien de omstandigheden. Daarmee bedoelden ze: de bar-slechte betaling van het personeel (wegens het failliet van de Duitse Staat na WO I) en het gebrek aan degelijk opgeleide medewerkers gezien de beste krachten de oorlog als soldaat niet hadden overleefd.

Meer over deze “vampier” op historianet.nl

Terug naar het lied...

Césarine De Smet vermeldt als melodie “12 uren”. Die kennen we niet. Maar we merkten wel dat “**Why don’t my dreams come true**” er wonderwel bij past. In tegenstelling tot de bekende edoch ingekorte versie “Drinkt en vergeet” – waarbij de 4/4 maat werd omgezet in een ¾ wals – is hier de originele melodie volledig intact te gebruiken. En dat deden we dan ook.

De Duitse beenhouwer

[A] Césarine De Smet & Eduart Baert [C] Georges E. Patten

Wat hoort men weer ‘t allenkant?

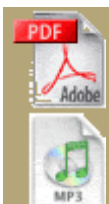
Nu is het weer in Duitsland
van een Duitsman van geslacht
die om het leven bracht.
Zevenentwintig moorden groot,
zijn kleed bedekt met bloed.
Ja, 't roept om wraak, 't is wreed voorwaar,
bandiet, gij moordenaar!

“

*Wat hadden zij u misdreven?
Wat hadden zij u misdaan?
Waarom bracht gij hen van 't leven?
Moordenaar, wat hebt gij gedaan?
Dacht gij niet aan hunne smarten
die gij daar wenend zag staan?
Maar nu komt uw straf,
het schavot zal voortaan
u, moordenaar, 't hoofd afslaan*

Nu komt de beul voor 't tribunaal
men luistert naar zijn verhaal.
Het komt op een moord niet aan
die ik heb misdaan.
En tot de rechter riep hij uit:
maak toch gauw een besluit.
Hoe eer ik sterf, hoe liever dan,
maak spoed zoveel het kan.

't Was ongelofelijk en wreed
wat dienen beenhouwer deed.
In stukken gesneden 't lijk
o het was vreselijk.
Hij smolt het dan onder elkaar
met ander vlees tegaar
en zo kocht menig mens daarvan
het vlees van vrouw of man.

[Partituur * De Duitse beenhouwer *](#)

1. instrumentaal

